

a ps̄ches njeho s̄ Bohom Wótzom, s̄ kotrymž mamy pokoj jenicžy ps̄ches naschego knjesa Jesom Chrysta. A tutón ps̄ches wěru dostatn̄ swjask počoa a měra s̄ Bohom je žorlo wscheje možy, kotrūž k̄ swjeczenju swojego žiwjenja trjebamy. W tutym swjasku ſu nam wschē pomozne wěz̄y Božeje hnady tak žiwe a mózne, ſo ſo nam s̄ nich radoſcz na radoſcz a ſylnosc̄ ſa ſylnosc̄ wuliwa! Teho dla kaf wntrobiſe ſu czi wschitzy wobzarowac̄, kiž ſu s̄ njewěru s̄ tehole swjaska wupanuli, kotrūž je Bóh trojenicžki, „kotrūž je wsche wschitkich a ps̄ches wschitkich a we naš wschitkich“, w s̄vjatej kſcheczeniz̄ ſi nimi ſaložil. Bjes tuteho swjaska měra s̄ Bohom bychm̄ parowali wscheho duchomneho žiwjenja, wscheje duchomneje možy. Chrystus, tón drohi, hnady ſaložer teho swjaska, praji ſjawnje: „Bjese mi je njemóžecze nicžo cžinicž.“ Haſoſa, wot winoweho pjenka wotřenjena, njemože žaneho płoda pſchinjesc̄. Jenož w tym měrapołnym ſjenoczenju s̄ trojenicžkim Bohom ſm̄ my ſlabi, njemózni cžlowjekojo ſwólniwi a mózni k̄ ſwěrnemu dopjelnjenju teho, ſchtož naſche kſcheczijanske powołanie wot naš žada.

O ſmilny, trojenicžki Božo, budž nam miłoscžiwy a daj, ſo by nam naſche kſcheczijanske powołanie, po kotrymž mamy byc̄ twoje džecži a bratsja bjes ſobu, wschudżom a stajnje wažne a drohe było. S hnady ſy naš powołał a nam ſbóžnosć poſkicził w ſupjeli noweho narodzenja. Doſoujej w naš tón dobrý ſkutk, kiž ſy w naš ſapoczał. Daj ſwojemu ſłowu móz na naſchich dufchach k̄ wobtwjerdzenju naſchego powołania. Spožcz nam ſwěrnostc̄ a wobſtajnostc̄, ſo bychm̄ jako twoje lube džecži pſched tobu khodžili w džecžazej poſkłuschnosc̄ ſcheczijwo twojej dobrej a s̄vjatej woli, ſo by kóždy ſi naſchego ſadzerzenja poſnał, kajkeho ſm̄ ducha džecži. A hdvž ſo jow naſch běh dokonja, dha naš w̄smi jako twoje wobhnadzene džecži k ſebi domój do ſwojego wózueho doma! Hamjeń.